

1. Už_ sví - tá ja - sný_ bí - lý den.
 Já k Bo - hu v du - chu po - kor - ném
 se_ mo - dlím: tvá se vů - le_ staň!
 Buď ty má stráž, buď ty můj Pán,
 buď ty má stráž, buď ty můj Pán.

2. Ať na rtech nemám slovo zlé / a srdce záštitím prolezlé / ať nezotročí pohled můj. / |: Když marnost láká, při mně stůj. :|

3. Ať přímost mého jednání / přec tvrdosti se ubrání. / Co tělo chce, to zlom a ztiš. / |: Hlad, žízeň nebuď na obtíž. :|

4. Až potom slunce zapadne / a tma se vkrade v soumrak dne, / všech břemen svých a strachu prost / |: zazpívám chválu za milost. :|

5. Buď chvála Otci našemu / a Synu jeho milému / i Duchu, v němž je útěcha / |: budoucí, dnešní, odvěká. :|

t: *Iam lucis orto sidere* / Jochen Klepper, Kyrie, 1938 /
 Marie Molnářová a Amedeo Molnár, Buď tobě sláva, 1981
 m: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981